

Opetussarja Roomalaiskirjeestä Loimaalla nro. 6 / 19.4.2024

Teksti Roomalaiskirje luku 6

1 Johdanto

- Kun apostoli on viidessä ensimmäisessä luvussa opettanut, mikä ja millainen on uskomme perustus, hän siirtyy kirjoittamaan elämästä Kristuksessa
- Kun hän aloittaa luvun 5 sanoilla ”**Koska me siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin meillä on rauha Jumalan kanssa**”, niin hän ikään kuin viimeistelee ja lujittaa opin syntisen vanhurskauttamisesta ja täten siitä ihanasta pelastusvarmuudesta, mikä meillä langenneilla mutta Kristuksessa lunastetuilla on
- Nyt hän aloittaa luvun kuusi sanomalla ”**Mitä siis sanomme? Onko meidän pysyttävä synnissä, että armo suureksi tulisi? Pois se! Me, jotka olemme kuolleet pois synnistä, kuin me vielä eläisimme siinä?**”

2 Uuden elämän perusta: pyhä kaste ja usko (Roomalaiskirje 6:1–10)

- Onko meidän pysyttävä synnissä, että armo suureksi tulisi? Kysymys juontaa edellisen luvun jakeisin 20–21. Sana ”pysyä” tarkoittaa ”jatkaa”, ”kärsivällisesti ja pitkäjänteisesti pysyä”, vrt. Apostolien Teot 10:48: ”**He pyysivät Pietaria viipymään siellä vielä muutamia päiviä.**”
- Kristitty on kuollut pois synnistä, se on, synnin vallasta, synnin kahleista, ja synnin paljastavan lain (10 käskyä) langettamasta tuomiosta sillä kastettu on haudattu Kristuksen kanssa kuolemaan ja on Hänessä herätetty ja Hänen kanssaan yhteen kasvanut
- Kun ihminen kasteessa tapahtuva uudestisyntymisen ja hänelle lahjoitetun uskon jälkeen huomaa, että synti vielä elää hänessä, perisynti jää vielä asumaan kristityssä ihmisessä mutta sitä ei enää lueta hänelle syyksi.
- Synnissä pysyminen tarkoittaa halua jatkaa synnissä elämistä, eikä vain halua, vaan jäädä pysymään siihen; sehän on mahdotonta ihmiselle, joka on tullut syntiensä tuntoon, on katumuksessa ne tunnustanut ja pyytänyt armoa saada myös hylätä syntisen elämänsä.
- ”**Sillä joka on kuollut, se on vanhurskautunut pois synnistä**” – syntisen vanhurskauttaminen!
- Kristityssä elää alati lihan ja Pyhän Hengen välinen taistelu, josta Roomalaiskirjeen luku 7 puhuu

3 Synnistä vapautettuina (Roomalaiskirje 6:11–123)

- ”Pitäkää itsenne synnille kuolleina” – lukekaa itsenne synnille kuolleiksi! (Roomalaiskirje 6:11)
- ”Älkääkä antako” ja ”antakaa”: kreikan termi tarkoittaa ”rinnalla seisomista”, ikään kuin tukevasti puolustamassa jotakin ja täyden tuen antamista jollekin: älkää siis seisoko synnin ja synnissä elämisen rinnalla vaan seisokaa Kristuksen evankeliumin ja Jumalan Sanan totuuden rinnalla.
- ”**Mutta kiitos Jumalalle**” (Roomalaiskirje 6:17) Kolmiyhteinen Jumala itse ja yksin lahjoittaa pelastuksen ja toimittaa sen; tälle pelastus- ja kasteteologialle on vankkumaton perusta myös Vanhassa Testamentissa, esimerkiksi Hesekiel 36:25–27:
  - Minä vihmon teidän päällenne puhdasta vettä, niin että te puhdistutte (36:25)
  - Minä puhdistan teidän kivijumalistanne ja saastaisuuksistanne (36:25)
  - Minä annan teille uuden sydämen (36:26)
  - Minä annan teidän sisimpäanne uuden Hengen (36:26)
  - Minä poistan ruumiistanne kivisydämen (36:26)
  - Minä vaikutan, että te vaellatte Minun käskyjeni mukaan (36:27)

4 Uskon sääntö (Roomalaiskirje 6:15–23)

- Alkuseurakunnan kristittyjen uskona perustana oli terve oppi; oppi ei ollut vieras vaan aivan keskeinen. Näin on aina ollut, paitsi näinä luopumuksen aikoina.
- ”**Olette tulleet sydämestänne kuuliaisiksi sille opin muodolle, jonka johtoon te olette annetut.**” (Roomalaiskirje 6:17)
- ”**Joka muuta oppia opettaa, eikä pitäydy meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen terveisiin sanoihin eikä siihen oppiin, joka on jumalisuuden mukainen.**” (1. Timoteuskirje 6:3)
- ”**Ota esikuvaksi ne terveelliset sanat, jotka olet minulta kuullut.**” (2. Timoteuskirje 1:13)
- ”**Sillä aika tulee, jolloin he eivät kärsi tervettä oppia.**” (2. Timoteuskirje 4:3)
- ”**Ja kaikille, jotka tämän säännön mukaan vaeltavat, kaikille heille rauha.**” (Galatalaiskirje 6:16)